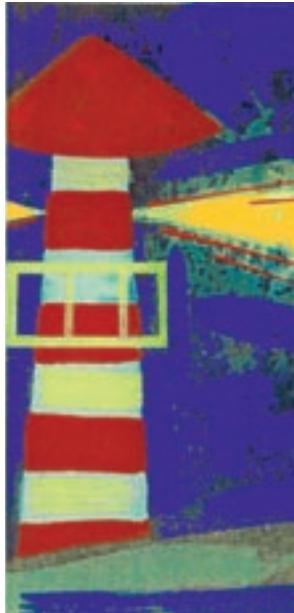

Trafikkfarlege – men får likevel køyre

Helsekrava i førarkortforskrifta er utforma for å ta vare på den allmenne trafikktryggleiken. Helsepersonellova § 34 pålegg legar, psykologar og optikkarar ei meldeplikt til Fylkesmannen dersom førarkortinnehavarar ikkje oppfyller helsekrava. I Nasjonal handlingsplan for trafiksikkerhet på veg (2006–2009) blir det vist til at Helse-tilsynet har erfart at det er ei urovekjande underrapportering av slike tilfelle.

Førarkortforskrifta og Helsedirektoratets retningslinjer for fylkesmennene ved behandling av førarkortsaker (2008) er viktige reiskapar for helsepersonell som skal ta vare på meldeplikta si.

Det er lite kjent i kva grad redusert helse påverkar ulykkesstatistikken. Men at slik påverknad kan redusere køyredugleiken – som følgje av legemiddelbruk, skade eller sjukdom – er likevel openberr. Inntak av vanedannande legemiddel kan føre til at ein ikkje bør køyre bil. Det er særleg viktig å vere klar over at effekten av sovetablettar kan påverke køyreevna i meir enn sju–åtte timer. Det finst likevel ingen tydelege nedre grenser for inntak av legemiddel. Helsepersonellet må gjøre individuelle vurderingar og sikre at dei har oppdaterte kunnskapar på området. Det kan vere enklare å slå fast at diabetikarar med tilbakevendande følingar, epileptikarar med anfall, demente som ikkje klarer enkle testar på kognitive evner, og personar med ustabil psykisk liding, ikkje må køyre bil.

Statens helsetilsyn har i fleire saker avdekt at legar har forsømt plikta dei har til å vurdere om pasientane oppfyller helsekrava i førarkortforskrifta, og at dei ikkje har sendt melding til Fylkesmannen om at helsekrava ikkje er oppfylte. Dette blir blant anna avdekt i tilsynssaker der vi fokuserer på legar som skriv ut vanedannande legemiddel. Alle slike legemiddel påverkar køyreevna, men også andre legemiddel kan redusere køyreevna (sjå pasienthandboka.no).

Ei grunngiving som ofte går igjen når legen har sett bort frå helsekrava i førarkortforskrifta, er at ei inndraging av førarkortet får for store konsekvensar for fridommen til pasienten. Ei slik grunngiving er sjølv sagt ikkje haldbar. Vi ser sjeldnare at tilsynssaker er utløyste ved at legar har oversett sjukdom som årsak til nedsett køyreevne. Helsetilsynet i Hordaland påpeikte dette knytt til psykisk liding i Medisinalmelding 2004. Den utløysande årsaka til dette var ein person som kyrde mot kyreretninga på ein motorveg. Helsetilsynet i Vestfold gjennomførte hausten 2008 tilsyn med korleis fleire fastlegar praktiserte meldeplikta i førarkortsaker. Det blei funne avvik ved at verksemder ikkje sikra at ein tok vare på plikta dei hadde i samband med vurdering, varsel til pasient og melding til Fylkesmannen.

Statens havarikommisjon for transport har i ein rapport etter ei vegtrafikkulykke (2009/02) avdekt at fastlegen til ein yrkes- sjåfør hadde unnlatt å melde at føraren ikkje oppfylte helsekrava i førarforskrifta. Kommisjonen konkluderer med at helsestyresmakten bør setje i verk tiltak som sikrar at helsepersonell følgjer opp meldeplikta dei har i samband med helsekrava i førarkortforskrifta.

Etter § 56 første ledd i helsepersonellova kan Statens helsetilsyn «gi advarsel til helsepersonell som forsettlig eller uaktsomt overtrer plikter etter denne lov eller bestemmelser gitt i medhold av den, hvis pliktbruddet er egnet til ... i vesentlig grad å svekkje tilliten til helsepersonell eller helsetjenesten». Dersom meldeplikta i helsepersonellova § 34 ikkje blir etterlevd, svekkjer det etter Statens helsetilsyn si vurdering tilliten til helsepersonell. Eit brot på meldeplikta kan derfor føre til at helsepersonellet får ei åtvaring. Dersom vedkomande ikkje rettar seg etter denne åtvaringen, kan ein vurdere å kalle tilbake autorisasjonen, jf. helsepersonellova § 57 andre ledd.